

СЛАВЯНИНЪ

ГОДИНА IV.

Русчукъ 24 Ноемврий 1882.

БРОЙ 40

Изданъ два пѣти въ седмицата вѣща:
Срѣда и Събота.

Цѣна:
За година. . . 5 ср. рубли нови.
За шесть месеци 3 ср. рубли "

Сичко, което се отнася до вѣщаника, надписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.
Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи назадъ не вържатъ.

За Обявления се заплаща:

За всеки редъ при пръвъ пѣтъ 20 стот.
За " " " вторий пѣтъ 10 "

НАША ТЕЛЕГРАММА ОТЪ ПЛѢВЕНЪ СКРИТА, ВЪ
ИДУЩАЯ БРОЙ ЩЕ Ъ ПОТЪРСИМЪ. редак.

Руссе 23 Ноемвр. 1882

На 20 того пръвъ деня получихме изъ София, слѣ-
дующата телеграмма:

София, 20 Ноемврий 1882
ч. 12 м. 2.

Руссе, Редакция „Славянинъ“

Волковичъ за сокрытие телеграммъ удаленъ генераломъ
Соболевымъ отъ должности.

Като сметохме съдържанието и за доста важно, да не би да е погрѣшена при отправянието въ нѣщо, написахме ъжъ подъ други видъ и поискахме отъ Руссенската Телегр.-Пощенска Станция да направи справка съ Софийската Станция, отъ гдѣто е предадена; справката направена, получихме слѣдующата забелѣжка на същата телеграмма: „Повторение се прие отъ София; по същата смисълъ както си е писана. — И ващия образецъ е същъ ъжъ съ същата смисълъ.“

Слѣдъ сичко това, като размислихме, че подобна една телеграмма, отправена отъ едно лице съ извѣстно образование отъ самата Столица, не може да бѣде невѣрна, отъ друга старна, ако нѣмаше подобно нѣщо, самата Станция, не щѣше да приеме горната телеграмма за Г. Вълковича, подъ вѣдомството на когото спадатъ телеграфитѣ и пощитѣ, то предадохме ъжъ въ същия денъ чрѣзъ особена притурка на своитѣ читатели. Руссенскитѣ трима и половина консерватори, твърдѣ много се обезпокоили и развѣдували отъ тая телеграмма, като почнаха да говорятъ, че била лъжовна.

На другия денъ Г. Аневъ, за когото казватъ че си далъ оставката и била приета, счелъ за своя дължностъ по свое съображение, безъ да има нѣщо официално изъ София противъ тая телеграмма, да издаде и распръсне изъ градъ слѣдующето

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 6300.

Считамъ за своя дължностъ да опровергая категорически пръснатата вчера вечеръ отъ в. „Славянинъ“, при особна „Притурка“, новина, че Г-нь Министръ Вълковичъ билъ отстраненъ отъ Министерството и да съобща, че Г-нь Вълковичъ е отишелъ въ Пловдивъ, по причина на тешно боледуване на брата му.

Пръснатитѣ слухове сѣ лъжливи и тенденциозни. Министерството е повече отъ всякога солидарно. Автора на тая тенденциозна и зломисленна новина ще се прѣдаде немедленно на съдъ и ще са накаже съгласно съ закона за печата.

И. Д. Окржж. Управителъ: Д. Г. АНЕВЪ.

Руссе, 21 Ноемврий 1882.

Основно опровержение ли е това или частно едно праздно въображение, остава на публиката да съди. Въ сѣкий случай ние бихме почувствували по-голяма радостъ, ако речената телеграмма излъже лъжовна, защото тя не служи за честъ на държавата ни, и сами бихме велегласно осъдили корреспондентина си, който се е осмѣлялъ да ни съобщава подобно нѣщо отъ висока важностъ, когато то въ същностъ непостои.

По поводъ на това обявление отправихъ се четири телеграмми до разни лица въ София, въ които се питатъ: невинна ли е удаленъ Г. Вълковичъ отъ

дължностъ? Отговоръ нѣма! Слѣдъ 24 часа, единъ отъ тѣхъ отговаря: „Неизвѣстно!“... Още слѣдъ нѣколко часа прѣстигна слѣдующата телеграмма:

София 22 Ноемврий 1882 г.

Руссе Редакция „Славянинъ“

Отставка Волковича отъ общественныхъ работъ обнародвана въ Державномъ Вѣстникѣ, отъ Министерство иностранныхъ дѣлъ далось отпущекъ 3 мѣсяца.

Слѣдъ неж тая:

София, 22 Ноемврий 1882 г.

Вълковичъ трѣгна Румелия Цариградъ казватъ отпущекъ. Разумејте.

Отъ сичко до тукъ изложено, какво трѣбва да мислимъ? Имало ли е нѣщо важно или не? Естествено сѣкий ще повѣрва, че има нѣщо, което са крие, а времето навѣрно ще го открие, затова нека небързаеме.

Да хвърлимъ сега единъ краткиъ погледъ и върху думитѣ: „че Г-нь Вълковичъ е отишелъ въ Пловдивъ, по причина на тѣсно боледуване на брата му“, които думи виждаме въ обявлението на Анева. Контра доизправатъ Г. Вълковича по-отблизо, извѣстихъ ни че Г. Вълковичъ ималъ само единъ братъ, а той е Д-ръ Александръ, живущъ по настоящемъ въ гр. Казанлъкъ, а не въ Пловдивъ. За да покажемъ фактически на славния херцъ херцъ Аневъ, кои слухове сѣ лъжовни и тенденциозни, ний медленно се отнесохме телеграфически до единъ свой приятель въ Казанлъкъ и питахме: „Д-ръ Александръ братъ на Вълковичъ, гдѣ са намира и здравъ ли е? — Слѣдъ нѣколко часа получихме слѣдующата телеграмма:“

Казанлъкъ 23 Ноемвр. 10 ч. 35 м. 1882 г.

Руссе Т. Станчевъ.

Д-РЪ АЛЕКСАНДРЪ ТУКЪ ЖИВЪ И ЗДРАВЪ.

Последниковъ

Отъ която става явно, че брата на Г. Вълковича не е въ Пловдивъ, ами въ Казанлъкъ и не е боленъ, ами здравъ! Е Г-нь Аневъ, какъ ви са вижда това? Слуховетѣ ли са лъжливи и тенденциозни или вавитѣ думи? По-обширни коментарии сѣ мислимъ излишни. И това Г. Анево опровержение излиза както съ постъжката му при поерѣциането на Г-на Цанкова.—Произволь!

Въ Русчукъ либералитѣ слѣдъ дълги съвѣщания и размисления, най сѣтнѣ рѣшили водими отъ обстоятелствата, да зематъ участие въ първостепеннитѣ избори на гласни, и то съ единствена цѣль, да избержтъ такива лица, които когато се събиратъ съ другитѣ гласни, да не пристѣживатъ къмъ избирание на депутати, но да протестираатъ въ имѣто на своитѣ избиратели, противъ новия избирателенъ законъ и да се оттеглжтъ. Това рѣшение на Руссенскитѣ либерали се изпълнило. На станалитѣ избори на 21 того, отъ сичкитѣ Българеки купове

са избрали либерали и както се говори болшинството било тѣсно, остава да видимъ какво ще направжтъ идущата недѣля. Явно е, че ако либералитѣ приемжж новия Избирателенъ Законъ и се съгласяхж да избержтъ депутати, камарата щѣше да състои само отъ либерали. Това е знакъ, че народа е за конституцията. Турцитѣ отъ своя старна биле на това мнѣние, да участвуватъ въ сичкитѣ избори, да избержтъ за депутати свои, а не българе, които въ камарата да заявжтъ, че желажтъ да се приспособи и възвърне пакъ конституцията. Мнозина неискатъ да вѣрватъ на това обѣщание отъ страна на турцитѣ.

Отъ разнитѣ съобщения които имаме по станалитѣ избори на гласни се вижда, че на всждѣ еднакво не са е постъжило; на повечето мѣста избирателитѣ не взѣли участие, куповетѣ са състоели отъ 7-10 души, а другитѣ протестирали; на нѣкои мѣста се избрали гласни, съ задлъжение да протестираатъ. Още неможе да се предвиди, да ли подъ подобни условия и постъпки, ще може да се състави предлагаемата камара, по въ сѣкий случай народното желание и явно изявление, трѣбва да се вземе въ сериозно внимание и да се удовлетвори, това го изисква интереса на страната и преуспѣванието на държавата. Тукъ прѣстава вече разговоръ върху партии, партизанство и каприции, видѣ са и узна, че народа е за Конституцията, неж нека и тя като му са даде, въпроса много лесно ще са рѣши. Сѣкий ще са възвѣсели, съ неизказанна радостъ ще са поздравя Господаря и мира ще са вѣдвори въ държавата. На това мнѣние сѣ мислимъ и самитѣ консерватори и тѣ некатъ Конституцията, но да се разгледала и поизмѣняла, не е никой противенъ, нека се разгледа и ако има нѣщо за измѣнение, нека са измѣни, само да има миръ, любовъ и съгласие помѣжду ни.

Мнозина отъ приятелитѣ ни идатъ и ни казватъ, че „Българенъ“ пишаль това и онова пристрастно и лъжовно, като ни предлагатъ да му отговаряме. Читателитѣ ни, навѣрно сѣ забелѣзали че ний отдавно сме си расчистили сметката съ този презрѣнъ отъ цѣль народъ листецъ, на когото не спомѣнуваме нито имѣто му, когото нито получаваме, нито прочитаме и за понижение считаме да му отговаряме на глаувитѣ, безграмотни и безсмисленни донесения, защото знаемъ че той почти отъ никого не са приема, и сѣкий глѣда на него съ презрѣние, понеже е одавно осѣденъ отъ общото явно мнѣние. Че съществува този листецъ, който се издава; когато види издателя му една двѣ рублички милостиня, въ това неможемъ се съгласи и съвѣтвали бихме ония, които отдѣлятъ отъ устата си че му спомагатъ, да си употребятъ паричитѣ за потрѣбитѣ си, отъ колкото да ги даватъ да се печата единъ листецъ, който не може да служи

ни, азъ протестирамъ противъ такова насилие както върху жилището ми, така и върху личността ми, и освѣнъ безчестно, което ми са нанесло като на честенъ гражданинъ и търговецъ, понеже отъ тия произволни дѣйствия на мѣстната полицейска власть значаебно са поврѣждатъ и търговски-тъ ми интереси, азъ прибѣгамъ къмъ защитата и покровителството на закона и ви най-покорно моля, господине Прокуроре, като блястителъ за точното изпълнение на законитѣ, да направите пужднитѣ распорѣждания за да се привлѣжътъ виновнитѣ подъ углавна отвѣтственостъ както за извършеното насилие върху жилището и личността ми, така и за незаконното ми лишние отъ свобода, понеже два дни стояхъ арестованъ, безъ да зная нито причинитѣ, нито основанията на арестованieto ми, и да се наказатъ. А отъ виновнитѣ за-пазвамъ си правото да искамъ всичкитѣ си поврѣди и загуби, които сж на послѣдвали отъ тия тѣхни произволни постѣпки прѣко менѣ.

г. Руссе 20 Ноември 1882 г.

съ почитание
С. М. Виселовъ.

До Господина Прокурора при Руссенския окр. сждъ.
ЗАЯВЛЕНИЕ

Отъ Руссенскитѣ жители: Христо Баларевъ, Тома А. Нърджиевъ, Илия Икономовъ, Михаилъ Паничерски, Георги Р. Цанковъ, Янко Ангеловъ, Христо Касабовъ, Коста Григоровъ, Юрданъ Ганевъ, Георги Димитровъ, Стоянъ Самоукъ, Стефанъ Ивановъ, Иванъ Монева.

Вѣчерята на 14-ий того и прѣзъ денятъ на 15-ий того, полицията ни арестува безъ да е съставила за това протоколъ, въ който да са показватъ причинитѣ на нашето арестуване, слѣдотателно и до сега ние не знаемъ на какви законни основания, полицията ни лиши отъ свобода и по коя заповѣдь, — само знаемъ че, споредъ казванieto на г-на градския началникъ Костовича, ние сме биле арестувани по заповѣдта на г-на окръжния управителъ Анева. Тая постѣпка на полицията като считаме за противозаконна, молиме Ви Г-нъ Прокуроръ, да привлечете на огодовна отвѣтственостъ виновнитѣ за нашето лишние отъ свободата ни и да се наказатъ споредъ закона.

Руссе 19 Ноември 1882 год.

(Слѣдватъ подписитѣ)

Списъкъ на неприсѣжтвеннитѣ дни

Въ Българското Княжество, приетъ отъ Държавний Съвътъ въ рѣдовното му заседание на 12 Октомври 1882 г. и утвърденъ съ указъ на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО отъ 27 сжций мѣсець подъ № 766.

Януарий.

- 1. Нова година единъ день.
- 6. Богоявление Господне.

Февруарий.

- 2. Срѣтение Господне.
- 19. Заключаванieto на С. Стефанский Договоръ.

Мартъ.

- 1. День на мжченическата смъртъ на Царя Освободителя.
- 24. Рождението на Негово Височество Княза.
- 25. Благовѣщение.

Априлий

- 17. Деньтъ на избранието на Негово Височество Княза.
- 23. Св. Георгий.

Май

- 11. Св. Кирилъ и Методий.

Юний

- 29. Петровъ-день.

Августъ.

- 6. Прѣображение Господне.
- 15. Успение Прѣв. Богородици.
- 30. Тезоименитството на Негово Височество Княза и Императора Александра III.

Септември.

- 14. Кръстовъ-день.

Октомври.

- 26. Димитровъ-день.

Декември.

- 6. Св. Никола.
- 25. Рождество Христово.
- 26. " "
- 27. " "

Освѣнъ тия празници се празнуватъ преходящитѣ и слѣдующитѣ дни: Четвъртъкъ, петъкъ и сжбота на Страсната недѣля.

Въскресение Христово три дни.

Възнесение Господне.

Праздницитѣ на съшествието на Св. Духа и всички недѣлни дни.

Бѣлѣжка I. Въ всичѣ горѣказани неприсѣжтвенни дни кръчмитѣ и кафенетата да бѣдѣтъ затворени до 10 часа предъ пладнѣ.

Бѣлѣжка II. Вситѣ дюгени и магазини (освѣнъ фурнитѣ, аптекиитѣ, ханищата, гостинициитѣ, касанекитѣ и зарзаватчийскитѣ дюгени), да бѣдѣтъ затворени цѣль день прѣзъ всичкитѣ недѣлни дни, деня на Нова година, Богоявление, мжченическата смъртъ на Царя Освободителя и първитѣ дни на Рождество и Въскресение Христово; а прѣзъ останалитѣ неприсѣжтвенни дни, да се затварятъ само до 10 часа прѣдъ пладнѣ.

ДОПИСКИ.

Горня Орѣховица 15 Ноември 1882 год.

За удивление сж мѣстнитѣ ни власти откъмъ прилаганieto законите въ наша още по удивителна Орѣховица. Тѣй, напиримѣръ, законътъ или правилата за за погрѣбяване мжртвацитѣ, тука останала „черно слово на бѣло книже“. Врѣдъ изъ книжеството, и въ села и по градовете, тоя законъ са положи въ дѣйствието, но тука, въ мѣстожителството на Тана-сакя ефендия, той са глѣда като беззаконие, като нарушение „кормчията“ на баджанака му. Истина, до като стояха тука Русеките власти, на крайтъ на града са премѣриха гробица и погрѣбаха са въ тѣхъ нѣколко мжртваци, по тия мжртваци бѣха исклучително сиромаси. По-послѣ, когато почина отъ трудовете си единъ „фукара-бабаса“, т. е. богатъ, законътъ са дигна на тавана и гробищата са премѣстиха пакъ въ града, въ черковата св. Атанасия, дѣто са погрѣбватъ мжртваци и до сега. Намѣриха са тогава, за бела, нѣколко баби, близки приятелки на самодивите, и зеха да нарѣждатъ, че на крайтъ, вжнѣ отъ града, ще е лошо „за нашиятъ Пейча“, четие го не пуцатъ да иде, далечъ отъ тѣхъ, при червелте, но че щѣтъ си го прибератъ около тѣхъ си, на близо при попъ Ерча, да го приливатъ по чѣсто... А „доброжелателитѣ“ на града ни, т. е. тия, които избиратъ юширъ и са грижатъ за училищата ни, за черковитѣ ни, това и търѣха. Тие обявиха, тукъ-тамъ, че ще позволяватъ да са погрѣбава въ черковата сѣки мжртвецъ, на когото наслѣдниците запламятъ извѣстно количество пари за черковата или за школата, а отъ тия послѣдните лесно са измжкватъ сѣтнѣ до послѣдня фураина. — „Това е добро за черковата“, казва „брадата.“ — „Добро е, аелж е тѣй, ала пакъ твоя милость да го измжелинѣ, а ние за нищо не сме“, отговаря гдуно К. Плия, който обича да гради черковни кубета, и работата са свърши.

И така, ние тука и до сега джхаме смжрдливата миризма отъ изгнилите трупове, и по тоя начинъ убогатяваме черковните или училищнитѣ си касни.

А правителството zelo закони да ни нарѣжда, какъ и дѣ да са погрѣбваме?

Желателно е властта да обжрнѣше своето внимание на това незачитанieto законитѣ за погрѣбяването мжртвацитѣ и да извадѣше гробищата ни на края, дѣто си бѣха, като запрѣти погрѣбяването за напрѣдъ въ черковата, въ градѣтъ.

Единъ гражданъ.

С. Арбанаси 17-й Ноември 1882 год.

Г-не Редакторе!

Най убѣдително ви моля да вмѣститѣ долнитѣ ми нѣколко редове, въ единъ отъ по близкитѣ ви броеве на многоуважаемий ви вѣстникъ „Славянинъ.“

Извѣстно е на читателитѣ ви че селото Арбанаси, е било едно отъ най богатитѣ села въ Тър. Окр. по днесъ е въ жалостно положение отъ всеъка страна и още ще пропадне, ако не зематъ мѣрки надѣжнитѣ власти за това село; особен-но отъ четири години пасамъ отъ какъ е наченало да са управлява отъ Христа Алексювъ, (Лечоолу). Който прави, струва, се той чорбаджия самъ отъ себѣ си гуденъ, той епитропъ на черков. Св. Богород., той настоятелъ на училището; дорде накара хората ни да са изѣлѣятъ съ чорбаджилжка, дорде днесъ черковата Св. Богородица накара да заборчлей около 12,000 гроша, когато тя дава около 20,000 гроша доходъ на година, а има само 5-6000 гроша разноски. Днесъ и училището е дѣжжно; на бившия учителъ има да са дава около 5000 гроша, на днешния около 2,000 гр. за идущата година нѣма да са отвори, на което ще бжде причина Христо Лечоолу, щото не остави учителитѣ спокойни, пари не имъ дава, въ училището ходи и имъ ся мѣси на работата, той много разбира; зацо учели тѣй, зацо не учятъ който каквото иска! Съ такава глупавщина, днесъ наченалъ да критикува учителя, зацо да преподавалъ на дѣцата тѣй: Крумъ отрѣза главата на гржцкия царъ, то било вѣхто; а днешния учителъ Г-нъ С. П. Кротевъ който е свѣр. IV. класъ споредъ преподаванието си въ три мѣсяци, дѣцата ни много добрѣ успѣватъ и дѣто е билъ въ Бедерлий, Дрѣново, много го препоржчватъ, и самото му повѣденie го препоржчва, че е достоенъ да отговаря на учителското си звание, а за Лечоолу е лонгъ, зацо то го е далъ подъ сждъ, зацо то не оставя паритѣ които му ся слѣдватъ, да си върти Лечоолу касанлжка съ тѣхъ. За сега само това вмѣстетете Г-не Редакторе, за вторий пътъ ще ви пиша още за Христа Лечоолу вехтия чорбаджия.

Единъ селянинъ.

Пишѣтъ ни изъ Самоковъ:

Въ Самоковъ владѣе голѣмо безпаричие, което произлѣзва отъ голѣмийтъ застои на търговията и на разнитѣ мѣстни издѣлия, тѣй щото населението е твърдѣ оплашено, ако би тѣй слѣдвало днешното направление на работитѣ — и никой несека нито да попита за да си купи нѣкоя книжка да прочита, а на противъ едни сж принудени даже и купенитѣ — да продадѣтъ, ако би се намѣреше нѣкоя да имъ ги купи.

Ако слѣдватъ тѣй работитѣ приятелю въ насъ, а особно тукъ въ Самоковъ, бѣдността отъ къмъ прехрана на населението е немислима.

Извѣстятъ изъ София до Марица:

Прѣди нѣколко деня, единъ землѣ-владѣтель отъ София испроводилъ чиф-

